

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 131-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА

при участието на секретаря МАЯ Г. КАРГОВА
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110208750 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

С наказателно постановление (НП) № 23-4332-007690 от 10.05.2023г., началник група при отдел към СДВР, отдел „Пътна полиция“ е наложил на К. М. Д. с ЕГН ***** наказание – глоба в размер 200/двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца на основание чл. 175 ал.3 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 140 ал. 1 от ЗДвП.

Недоволно от издаденото наказателно постановление е останало санкционираното лице, което в срочно подадена жалба го атакува с искане за отмяна, като изтъква, че наложената санкция не е съобразена със социалното му положение.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не изпраща представител.

Въззиваемата страна началник група при СДВР-ОПП, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на жалбоподателя и извърши служебна проверка на развитието на административнонаказателното производство, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят К. М. Д., с постоянен адрес- гр.С., ж.к.“Л.Т.“ № ****, ЕГН ***** , правоспособен водач на МПС, на отчет в СДВР.

На 08.02.2023г. около 10:30 часа в гр. София, жалбоподателят К. Дурковски управлявал лек автомобил, марка "М.", с рег. № ***** по бул."Рожен" с посока на движение от бул.“Йордан Хаджиконстантинов-Джинот“ към бул.“Ломско шосе“.

Превозното средство към посочената дата било собственост на жалбоподателя Д., като за същото било издадено временно разрешение за движение в страната за периода от 07.09.2022г. до 07.10.2022г., но въпреки изтичането на срока на разрешението, респективно на валидността на поставените временни регистрационни табели, МПС не било представено

за регистрация. При това транзитната регистрация била прекратена на 12.12.2022г.

На посочената по-горе дата- 08.02.2023г., докато бил управляван от жалбоподателя автомобилът бил спрян за извършване на проверка от органите на МВР, които се усъмнили във валидността на регистрацията на автомобила, поради съдържанието на транзитната регистрационна табела, която съответствала на издаваните в по-ранен период. След извършена справка било установено, че срокът на разрешението за временно движение е изтекъл, респективно транзитните табели не могат да се ползват, а регистрацията на автомобила, управляван от жалбоподателя прекратена.

Във връзка с установеното при проверката, бил съставен АУАН, серия GA, бланков № 823497, с който срещу жалбоподателя К. Д. е било повдигнато административно-наказателно обвинение, за това, че на 08.02.2023г. в град София, управлявал лек автомобил марка „М.“, с рег. № *****, който не е регистриран по надлежния ред, квалифицирано като нарушение на чл.140, ал.1 ЗДвП.

Актът, съставен в присъствието на нарушителя му бил връчен за подпис и запознаване, при което не са направени възражения, нито такива са постъпили в рамките на законоустановения тридневен срок.

Въз основа на посочения акт и Постановление за отказ да се образува наказателно производство по пр.пр № 14498/2023г. по описа на СРП било съставено процесното № 23-4332-007690 от 10.05 .2023г., началник група при отдел към СДВР, отдел „Пътна полиция“ е наложил на К. М. Д. с ЕГН ***** наказание – глоба в размер 200/двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца на основание чл. 175 ал.3 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 140 ал. 1 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните гласни доказателства- показания на свидетеля А. С., депозирани в хода на съдебното следствие, приобщените по реда на чл.283 от НПК към делото писмени доказателства: АУАН серия GA, № 823497 от 08.02.2023г., НП № № 23-4332-007690 от 10.05.2023г., Справка картон на водача К. М. Д., Заповед № 513з-1802/01.03.2019г., Акт за встъпване в длъжност, Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г., материали по пр. пр. № 14498/2023г. по описа на СРП, Справка за регистрация на МПС и останалите приложени по делото документи.

Настоящият съдебен състав кредитира в цялост показанията на свидетеля С., който се явява очевидец на деянието, като същите по несъмнен начин установяват фактите, включени в предмета на доказване по делото. Същият има много добре съхранен спомен от проверката, съобщава конкретни обстоятелства от хода на същата, както и безусловно свидетелства за всички факти относими към съставомерността на деянието, и съдът не намери основания за съмнение в изложеното от него. Наред с това по реда на чл.284 НПК на свидетеля С. в хода на съдебното следствие е предявен АУАН, като свидетелят потвърждава участието си в съставянето на посочения документ.

Съдът възприема в цялост приобщените по делото писмени доказателства, тъй като същите са логични, последователни съответни и не се опровергават при преценката им, както по отделно, така и в тяхната съвкупност, като не са налице основания за дискредитиране, на който и да е от доказателствените източници, събрани в хода на административнонаказателното производство и съдебното следствие. От същите се установяват както факти от процесуално значение, така и такива свързани с обективната и субективната страна на нарушението, в частност факта на изтеклия срок на временното разрешение, настъпилото прекратяване на регистрацията.

Възприетата за несъмнена фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт и в

рамките на преклузивния срок, с оглед, на което е допустима, а разгледана по същество и в рамките на правомощията на съда да извърши цялостна проверка на обжалвания акт е неоснователна.

Административнонаказателното производство е образувано и срещу нарушителя е повдигнато административнонаказателно обвинение въз основа на АУАН № GA823497/08.02.2023 година, който е съставен от компетентен орган- младши автоконтрольор при СДВР, в рамките на материалната и териториална компетентност на последния, съгласно чл.189, ал.1, вр. чл.165, ал.1 ЗДвП и т.1.3.2. от Заповед рег. № 81213-1632/02.12.2021г.

Въз основа на обсъдения акт за установяване на административно нарушение е издадено обжалваното НП, което е издадено от териториално и материално компетентен орган, съгласно чл.189, ал.12 от ЗДвП и т.3.10 от цитираната заповед на министъра на вътрешните работи и приложения по делото Акт за встъпване в длъжност за заема на лицето Г.Б. длъжност. Правомощията по административно наказване на нарушенията на правилата за движение по пътищата са делегирани на лицата заемащи длъжност началник група в ОПП-СДВР, въз основа на изричната разпоредба на чл.189, ал.12 от ЗДвП, която не поставя ограничения относно кръга на длъжностните лица, които могат да бъдат овластявани с функциите на административно-наказващ орган.

При съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Същите отговарят по форма и съдържание на изискванията на чл.42 и чл.57 ЗАНН, като съдържат посочените там реквизити, спазени са специфичните правилата за участие на свидетели, и предявяване на акта, не се констатира нарушения на чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН. описанието на нарушението, дадено от актосъставителя, като макар и лаконично, същото съдържа всички елементи на деянието, за което е повдигнато административно обвинение, като е налице и пълен конекситет между фактическите и правни рамки на същото, който се запазва и в наказателното постановление при определяне на приложимата санкционна разпоредба.

С обжалваното наказателно постановление (НП) № 23-4332-007690 от 10.05.2023 на началник група при отдел „Пътна полиция” към СДВР на жалбоподателя К. Д. е наложено наказание за допуснатото нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП. Съгласно посочената разпоредба по пътищата отворени за обществено ползване се допуска движение на единствено на моторни превозни средства, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, приета за установена и от настоящия съдебен състав, напълно кореспондира с посочения състав на административно нарушение, поради което отговорността на жалбоподателя Д. е ангажирана правилно.

От обективна страна лекият автомобил марка "М.", с рег. № *****, управляван от него и негова собственост е бил с транзитни регистрационни табели по смисъла на чл.27 от Наредба № I-45/24.03.2000г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства. Същите съгласно посочената норма предназначени за временно движение на територията на страната, като в настоящия случай тази валидност е от 07.09.2022г. до 07.10.2022г., като съгласно чл.27, ал.5 Наредбата, след изтичането на този срок табелите не могат да бъдат използвани, като регистрацията на превозното средство се прекратява именно поради изтекъл срок на валидност на транзитните регистрационни табели. Отбелязване за настъпилото прекратяване на регистрацията е направено в АИС-КАТ-Регистрация на 12.12.2022г., и липсват данни за нова временна или пък за постоянна регистрация на автомобила.

При това като е управлявал на 08.02.2023г., в гр. София, по бул. "Рожен", посочения лек автомобил марка "М.", жалбоподателят Д. е осъществил движение по път отворен за обществено ползване, какъвто несъмнено се явява булеварда от общинската пътна мрежа на столицата, на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

Нарушението е извършено виновно при форма на вина умисъл, като водачът Д. е съзнавал общественотоопасния характер на деянието - управление на МПС след изтичане на срока на временно разрешение за движение, предвиждал е общественотоопасните последици - движение на нерегистрирано МПС, и се е отнесъл с безразличие към настъпването им, доколкото съзнателно е пренебрегнала липсата на валидна регистрация и въпреки това е предприел шофиране на автомобила. За наличието на субективната страна на деянието, респективно съзнание у дееца за всички елементи на нарушението се съди от факти, че именно той е собственика на превозното средство извършил временната регистрация, както и от факта, че по време на проверката, със съставения му при проверката АУАН от него е иззето временно разрешение за движение на МПС № 001013126, респективно същото се е намирало в негова фактическа власт, и той е бил запознат със съдържанието му, включително отразения там срок на регистрацията- 07.10.2022г. Нещо повече, съгласно чл. 29, ал.4 Наредба № I-45/24.03.2000г.в крайната дясна част на регистрационната табела се отбелязват месецът и годината на валидност, т.е. същите са видни за всяко лице, управляващо автомобила.

При това законосъобразно е ангажирана отговорността на жалбоподателя Д. по реда на чл.175, ал.3 ЗДвП, предвиждащ за управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, да се налага наказание глоба в размер от 200 до 500 лева и наказание лишаване от право да се управлява МПС за срок от 6 до 12 месеца. В настоящия случай и двете наказания от кумулативната санкция са определени в минимален размер, като с оглед правомощията си в настоящото производство и правилото на чл.27, ал.5 ЗАНН, съдът не дължи подробното им обсъждане.

Следва изрично да се отбележи, че нормата на чл.189з ЗДвП, не допуска приложението на чл.28 ЗАНН към нарушенията по ЗДвП, каквото се явява и настоящото. Нещо повече, съдът намира, че в настоящия случай не са налице и основания за определяне на случая като маловажен въобще. Това произтича както от изминалия период от време между датата на изтичане на разрешението и датата на деянието, така и от факта, че регистрацията е свързана не само със собствеността на МПС, но също така и с контрола за преминат технически преглед, както и наличието на валидна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", т.е. все обстоятелства свързани със сигурността на автомобилния трафик. Освен това следва да се изтъкне, че жалбоподателят нито сочи какви са обстоятелствата влошаващи социалното му положение, на които се позовава в жалбата, нито представя каквито и да е доказателства в тази връзка.

Ето защо предвид изложените съображения от фактическо и правно естество обжалваното наказателно постановление се явява правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

От страните не се претендират разноски, а съдът не дължи служебно произнасяне.

Воден от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № 23-4332-007690 от 10.05.2023г., с което началник група при отдел към СДВР, отдел „Пътна полиция“ е наложил на К. М. Д. с ЕГН ***** наказание – глоба в размер 200/двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца на основание чл. 175 ал.3 от ЗДвП, за извършено

нарушение на чл. 140 ал. 1 от ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване пред АС-гр.София с касационна жалба по реда на АПК в четиринадесетдневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____